

De vordering tot ontbinding van de overeenkomst tot verkoop van een onroerend goed en tot betaling van schadevergoeding wegens die ontbinding valt niet binnen het toepassingsgebied van de regel inzake de exclusieve bevoegdheid betreffende zakelijke rechten op onroerende goederen, die is vevat in artikel 16, punt 1, van het verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en bij het verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek.

(¹) PB C 63 van 4.3.2000.

De artikelen I en XIII van de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel van 1994, neergelegd in bijlage 1A bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd, voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994, roepen voor particulieren geen rechten in het leven waarop zij zich voor een nationale rechterlijke instantie rechtstreeks kunnen beroepen om zich te verzetten tegen de toepassing van artikel 18, lid 1, tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1637/98 van de Raad van 20 juli 1998.

(¹) PB C 299 van 16.10.1999.

BESCHIKKING VAN HET HOF

van 2 mei 2001

in zaak C-307/99 (verzoek van het Finanzgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): OGT Fruchthandelsgesellschaft mbH tegen Hauptzollamt Hamburg-St. Annen (¹)

(„Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Bananen — Gemeenschappelijke ordening der markten — GATT — Rechtstreekse werking — Artikel 234, eerste alinea, EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 307, eerste alinea, EG)“)

(2001/C 200/67)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-307/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Finanzgericht Hamburg (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen OGT Fruchthandelsgesellschaft mbH en Hauptzollamt Hamburg-St. Annen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen I en XIII van de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel van 1994, neergelegd in bijlage 1A bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd, voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994 (PB L 336, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet en V. Skouris, kamerpresidenten, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen (rapporteur), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 2 mei 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 10 mei 2001

in zaak C-345/00 P: Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB) e.a. tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(„Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 1804/1999 — Verbod op het gebruik van aanduidingen, verwijzend naar een biologische productiemethode, in de etikettering van en de reclame voor niet met een biologische productiemethode verkregen producten — Tijdelijke afwijzing voor bestaande merken — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid — Hogere voorziening kennelijk ongegrond“)

(2001/C 200/68)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-345/00 P, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB), gevestigd te Parijs (Frankrijk), Syndicat européen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab), gevestigd te Parijs, Est Distribution Biogam SARL, gevestigd te Château-Salins (Frankrijk), vertegenwoordigd door D. Leermakers, advocaat, en C. Hatton, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van

het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 11 juli 2000, *Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France e.a./Raad* (T-268/99, Jurispr. blz. II-2893), en strekkende tot vernietiging van die beschikking, andere partij bij de procedure: Raad van de Europese Unie (gemachtigden: F. Anton en J. Monteiro), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. La Pergola, kamerpresident, M. Wathelet, D. A. O. Edward (rapporteur), S. von Bahr en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 10 mei 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *Op de interventieverzoeken behoeft niet te worden beslist.*
- 3) *De Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB), het Syndicat européen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab) en Est Distribution Biogam SARL worden verwezen in de kosten.*
- 4) *CLESA SA, Danone SA en Compagnie Gervais Danone SA zullen hun eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 335 van 25.11.2000.

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 23 februari 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Libertel Groep B.V. en Benelux-Merkenbureau

(Zaak C-104/01)

(2001/C 200/69)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van 23 februari 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 maart 2001, in het geding tussen Libertel Groep B.V. en Benelux-Merkenbureau, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is het mogelijk dat aan een enkele, specifieke kleur, die als zodanig is afgebeeld of met een internationaal toegepaste code is aangeduid, onderscheidend vermogen toekomt voor bepaalde waren of diensten in de zin van art. 3, eerste lid, aanhef en onder b, van de Richtlijn 89/104/EEG van 21 december 1988 (¹)?
2. Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt:
 - a) Onder welke omstandigheden mag worden aangenomen dat een enkele, specifieke kleur onderscheidend vermogen in eerdergenoemde zin *bezit*?
 - b) Maakt het daarbij enig verschil of de inschrijving is verzocht voor een grote reeks van waren en/of diensten, dan wel voor een specifieke waar of dienst, onderscheidenlijk groep van waren of diensten?

3. Dient bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen van een bepaalde kleur als merk nagegaan te worden of er met betrekking tot die kleur een algemeen belang bij vrijhouding bestaat, zoals dat kan bestaan ten aanzien van tekens die een geografische herkomst aanduiden?
4. Dient het BMB, bij de beoordeling van de vraag of een als merk gedeponeerd teken het in art. 3, eerste lid, aanhef en onder b, van de Richtlijn bedoelde onderscheidend vermogen bezit, zich te beperken tot een beoordeling in abstracto van het onderscheidend vermogen of moet het rekening houden met alle concrete omstandigheden van het geval, waaronder begrepen het gebruik dat van het teken wordt gemaakt en de wijze waarop het teken wordt gebruikt?

(¹) PB 1989, L 40, blz. 1.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 29 maart 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Cookies World Vertriebsges.m.b.H. i.L. en Finanzlandesdirektion für Tirol

(Zaak C-155/01)

(2001/C 200/70)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 29 maart 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 april 2001, in het geding tussen Cookies World Vertriebsges.m.b.H. i.L. en Finanzlandesdirektion für Tirol, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het verenigbaar met de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (¹), in het bijzonder met de artikelen 5 en 6 daarvan, dat een lidstaat het maken van uitgaven met betrekking tot diensten in het buitenland die, waren zij in het binnenland ten behoeve van de ondernemer verricht, deze geen recht op aftrek gaven, als belastbare handeling behandelt?

(¹) PB L 145, blz. 1.